خبر

افزایش ۲۵درصدی ارزش چک‌های برگشتی

■ **مهر:** در هشت ماه اول سال ۹۰ در اتاق پایاپای اسناد بانکی تهران حدود ۳۲/۸میلیون برگ سند به مبلغی معادل ۴۵۳۵/۹هزار میلیارد ریال مبادله شد، در همین مدت حدود ۴/۱میلیون برگ سند به مبلغی معادل ۲۱۹/۰ هزار میلیارد ریال در اتاق پایاپای اسناد بانکی تهران برگشت داده شد. اخبار غیررسمی مربوط به افزایش چک‌های برگشتی در حالی منتشر می‌شود که بانک مرکزی آمار رسمی تعداد چک‌های برگشتی در هشت ماه ابتدای سال ۹۰ را منتشر کرد. بانک مرکزی قصد دارد تا با ساماندهی اسناد مبادله پولی از جمله دسته‌چک‌ها و ارایه آنها به افراد خاص از افزایش تعداد چک‌های برگشتی که طی سال‌های اخیر آمار آن رو به فزونی گذاشته است، جلوگیری کند. بر اساس جدیدترین گزارش بانک مرکزی در هشت ماه اول سال ۹۰ در اتاق پایاپای اسناد بانکی تهران حدود ۳۲/۸میلیون برگ سند به مبلغی معادل ۴۵۳۵/۹هزار میلیارد ریال مبادله شد. در این دوره متوسط شاخص‌های تعداد و مبلغ اسناد مبادله‌شده به ترتیب به اعداد ۷۲/۰و ۳۷۶/۰ رسید که در مقایسه با دوره مشابه سال قبل به ترتیب ۲/۹درصد و ۱۴/۸درصد افزایش داشته است. در هشت ماه اول سال ۹۰ حدود ۴/۱میلیون برگ سند به مبلغی معادل ۲۱۹/۰هزار میلیارد ریال در اتاق پایاپای اسناد بانکی تهران برگشت داده شد. در این دوره متوسط شاخص‌های تعداد و مبلغ اسناد برگشت داده‌شده به ترتیب به اعداد ۱۸۰/۳ و ۴۸۹/۶ رسید که نسبت به دوره مشابه سال ۸۹ به ترتیب ۶/۷ و ۲۵/۷درصد افزایش یافته است. در همین مدت‌زمان نسبت اسناد برگشت داده‌شده به مبادله‌شده از نظر تعداد و مبلغ به ترتیب به ۱۲/۴درصد و ۴/۸درصد رسید. نسبت‌های مزبور در هشت ماه اول سال ۸۹ به ترتیب ۱۲/۰ و ۴/۴درصد بوده است.

جزییاتی جدید از طرح ویژه مسکن

ساختمان‌های ۱۵طبقه با قیمتی ۴۰درصد پایین‌تر از نرخ منطقه

■ **ایسنا:** رییس اتحادیه کشوری مشاوران املاک با بیان اینکه واحدهای مسکونی در طرح ویژه مسکن در ساختمان‌های ۱۵طبقه احداث می‌شود، گفت: قیمت این واحدها ۳۰ الی ۴۰درصد پایین‌تر از قیمت واحدهای مسکونی موجود در آن منطقه خواهد بود. مصطفی قلی‌خسروی با بیان اینکه طرح ویژه مسکن در تکمیل طرح مسکن مهر، مسکن خودمالک و بافت فرسوده اجرا می‌شود، اظهار کرد: این طرح برای اقشاری غیر از متقاضیان مسکن مهر در کلانشهرها اجرا می‌شود. رییس اتحادیه کشوری مشاوران املاک در ادامه با بیان اینکه ساماندهی معاملات املاک و مستغلات را نیز پیگیری می‌کنیم، اضافه کرد: مسکن ویژه در ساختمان‌های ۱۵طبقه با امکاناتی بیش از مسکن مهر ساخته می‌شود تا نیاز سایر دهک‌های جامعه در بخش مسکن را برآورده کند. وی با اشاره به اینکه این واحدهای مسکونی در مناطق حکیمیه، چیتگر و اکباتان ساخته می‌شود، تصریح کرد: قیمت این واحدها ۳۰ الی ۴۰درصد پایین‌تر از قیمت واحدهای مسکونی موجود در آن منطقه خواهد بود. خسروی در ادامه به تاثیر اجرای این طرح بر کاهش قیمت‌ها اشاره و اظهار کرد: با افزایش عرضه در پی تحویل واحدهای مسکن مهر قیمت اجاره‌بها در سال‌جاری افزایش پیدا نمی‌کند.

واردات میوه به ۲ میلیارد و ۱۷۸ میلیون دلار رسید

■ **مهر:** گزارش جامع گمرک ایران از روند واردات و صادرات میوه در سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ منتشر شد که براساس آن، واردات میوه در سال گذشته به دو میلیارد و ۱۷۸ میلیون دلار رسید. در این گزارش تراز بازرگانی و واردات و صادرات انواع میوه به تفصیل از سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. این گزارش افزوده است: تراز بازرگانی «انواع میوه» تازه و خشک‌کرده، در سال‌های ۹۰-۱۳۸۵، گرچه فراز و نشیب‌هایی را تجربه کرده است اما همواره دارای رقمی مثبت بوده است. این رقم از یک میلیارد و ۳۵۵ میلیون دلار در سال ۱۳۸۵ به یک میلیارد و ۵۴۱ میلیون دلار در سال بعد افزایش یافته و پس از آن با کاهشی ۷۷/۳۴درصدی به رقم یک میلیارد و پنج میلیون دلار در سال ۱۳۸۷ رسیده است. این رقم در سال‌های بعد، با رشدی پیاپی به ترتیب به یک میلیارد و ۲۲۵ میلیون دلار و یک میلیارد و ۵۷۱ میلیون دلار رسیده و در سال ۱۳۹۰ نیز رقمی بالغ بر یک میلیارد و ۶۴۱ میلیون دلار بوده است. همچنین روند واردات انواع میوه در سال‌های مذکور نشان می‌دهد، ارزش واردات «انواع میوه» در سال‌های ۸۹-۱۳۸۵ همواره شاهد روندی روبه‌رشد بوده است، به طوری که از رقم ۲۲۰ میلیون دلار در سال ۱۳۸۵ با ۶۹/۱۸۳ درصد رشد به رقم ۶۲۴ میلیون دلار در سال ۱۳۸۹ رسیده است؛ اما در سال ۱۳۹۰، واردات «انواع میوه» سیری نزولی را طی کرده و با کاهشی ۹۲/۱۳درصدی در مقایسه با سال پیش از آن، به رقم ۵۳۷ میلیون دلار رسیده است. در بررسی سهم «انواع میوه» از کل واردات کشور، ارقام سال گذشته، نشانگر سهم اندک این دسته از محصولات در بین کل کالاهاست. سهم وزن و ارزش «انواع میوه» از کل واردات سال ۱۳۹۰، تنها در حدود ۲/۰۲درصد از نظر وزن و ۸۷/۰درصد از نظر ارزش بوده است. همچنین در سال ۱۳۹۰ «انواع میوه» به ترتیب ۸۳/۱ و ۴۵/۶درصد از وزن و ارزش کل صادرات را به خود اختصاص داده است.

گفت‌وگو با مردم درباره یارانه هدفمند

کارت دعوت‌تان را پس بدهید

عکس: Reuters

شرق، مهدی دل‌روشن: بیش از یک سال از طرح بزرگ یارانه‌ها می‌گذرد اما حالا دولت تصمیم گرفته تا «کارت دعوت» خود را از برخی مردم که از آنها به عنوان قشر متمکن تعبیر می‌کند، پس بگیرد. ماجرا از یک پیامک آغاز شد که دسته‌ای از سرپرستان خانواده را به انصراف از دریافت مبلغ یارانه، تشویق (شما بخوانید مجبور) می‌کرد. مرادی، رییس سازمان هدفمندی یارانه‌ها قبل از عید، سامانه ارسال پیامک به شماره ۳۰۰۰۲۵ را شارژ کرد تا این بار، خود مردم را مورد نوازش قرار دهد و شب عیدی، هدیه‌اش را داده باشد! «آقای... نظر به تمکن مالی، لطفا جهت انصراف از دریافت یارانه به سامانه www.refahi.ir مراجعه کنید. سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها.» این پیامک را شاید بتوان پیامک شوک سال، نام‌گذاری کنیم؛ به واسطه این پیامک، آرامش بسیاری از خانواده‌ها که حقیقتا دست‌شان به دهان‌شان نمی‌رسید و در توفان گرانی‌ها، فقط دل‌شان به ۴۴ هزار تومانی ناقابل خوش بود، سلب شد. مورد عجیب آقای هدفمندی (!) اما موضوع انتخاب خانوارها بود؛ مساله‌ای که شایبه یک انتخاب اتفاقی (Randomic) را به وجود آورد. وقتی این پیامک از طرف مردم دریافت شد، خیلی زود به عنوان سوژه‌ای ملی، از کوچه و خیابان گرفته تا مراکز مهم سیاسی مثل مجلس، به بحث و تفسیر گذاشته شد.

دست‌اندرکاران سازمان یکساله هدفمندی و بالادستی‌هایشان اما خیلی سریع موضع گرفتند که مساله مورد مناقشه یعنی انصراف یک دستور تحمیلی یا اجباری نیست و ماهیت داوطلبانه دارد! این اظهارنظر، قبل از شروع سریال‌های نوروزی، کار خودش را کرد و لبخند را بر لبان مردم نشاند! عده‌ای از سرپرستان خانواده که پیش از این، اطلاق واژه «متمکن» به خود را در خواب شب هم نمی‌دیدند، با دریافت پیامک، اوضاع و احوال‌شان، بیش از پیش توفانی شد؛ مخصوصا کارگران ساده‌ای که با وجود درآمدی ناچیز و اجاره‌نشینی، تنها دلخوشی‌شان برای عبور از تورم، همان ۴۴ هزار تومان بود. برای بررسی اینکه چه کسانی پیامک دریافت کرده‌اند و چه کسانی همچنان خوش‌شانس مانده‌اند، به چند نقطه شهر سر می‌زنم تا تصویری روشن از ماجرا پیدا کنم؛ ماجرایی که می‌توان از آن به عنوان «نسخه جدید خوشه‌بندی»، تعبیر کرد. برای مسیر اول، به یک مرکز خرید حوالی میدان دوم صادقیه می‌روم؛ مرد میانسالی در گفت‌وگو با من درباره دریافت یا عدم دریافت پیامک می‌گوید: «من درآمدی معادل دو میلیون تومان در ماه دارم و پیامکی دریافت نکرده اما ای کاش یارانه‌ها قطع می‌شد و تمام قیمت‌ها به حالت قبلی برمی‌گشت چون هر چه یارانه دریافت می‌کنیم باید با مبلغی اضافه‌تر برای خرید مایحتاج روزانه صرف شود.» کمی می‌ایستم؛ مرد میانسال دیگری که خود را معلم آموزش و پرورش معرفی می‌کند، می‌گوید: «من هم متاسفانه پیامک را دریافت کرده‌ام و معلوم نیست با قطع شدن این آب‌باریکه یارانه چگونه باید جواب هزینه چند سر عائله از جمله دو فرزند دانشگاه آزادی و بچه‌دبیرستانی را بدهم. سبد کالای فرهنگیان را که لطف کرده‌اند، حذف کرده‌اند. من نمی‌دانم چگونه باید با ماهی ۷۰۰هزار تومان، با غول گرانی بجنگم.»

مخاطب بعدی من اما یک خانم پیر است که اتفاقا بازنشسته است. او می‌گوید: «من یک ازکارافتاده ۶۰ساله بیمه تامین اجتماعی هستم که پیامک انصراف را دریافت کرده‌ام؛ من که غیراز مستمری ۳۲۵هزار تومانی از تامین اجتماعی درآمدی ندارم، چگونه باید متمکن به حساب بیایم و ۴۵هزار تومان یارانه ماهیانه را از من بگیرند. خدا را خوش می‌آید؟ باید بگوییم آقای دهخدا برگردند و معنای تمکن را عوض کنند!»

کارمند جوانی که خود را ۳۵ساله معرفی می‌کند در گفت‌وگو با من دست روی تبدیل وضعیت استخدامی خود از شرکتی به قراردادی می‌گذارد و ادامه می‌دهد: «بعد از تبدیل وضعیت، حقوقم را از نهصد و خرده‌ای هزارتومان به کمتر از ۶۰۰هزار تومان کاهش دادند و حالا هم که پیامک داده‌اند بروم، انصراف یارانه بدهم. این در حالی است که من با داشتن فوق‌لیسانس، از نیروی خدماتی اداره که دیپلم هم ندارد و ماهی ۷۵۰هزار تومان حقوق می‌گیرد، درآمد کمتری دارم.» خانم و آقایی که در روزهای پایانی فروردین ماه برای خرید به حوالی میدان صادقیه آمده‌اند، می‌گویند: «ما دو نفر کارمند هستیم و از صبح ساعت شش تا شش عصر، سرکار هستیم. مجموع حقوق دو نفرمان با کلی زحمت به ۹۰۰هزارتومان می‌رسد که با وجود قطار اقساط، فکر نمی‌کنم بشود هیچ‌جوره ما را متمکن به حساب آورد. اما ما هم، پیامک را دریافت کردیم. عموی بنده که سه تا کارخانه دارد و ساعت ۱۱ صبح از خواب بیدار می‌شود و دو الی سه ساعتی به کارخانه‌هایش، سر می‌زند، پیامک را دریافت نکرده و یک جورهایی، جزو اقشار بدبخت به حساب آمده است!»

یک مرد جوان نیز در گفت‌وگو با من می‌گوید: «فوق لیسانس ادبیات فارسی هستم و با وجود اینکه بیکار هستم اما پیامک انصراف دریافت کرده‌ام. تازه من، نمونه خوبش هستم، همسایه ما که خانواده‌شان، پنج عضو دارد و از طریق نگهبانی گاراژ، امرار معاش می‌کند، پیامک دریافت کرده است.» سوار مترو تهران – کرج می‌شوم تا ادامه صحبت‌هایم را با کسانی داشته باشم که برای کارکردن به صورت روزانه از شهر خود به کلانشهر تهران می‌آیند. مرد میانسالی که به خاطر تکان‌های قطار، چرتش می‌پرد و حسابی خسته به نظر می‌رسد بعد از اینکه می‌فهمد با یک خبرنگار، روبه‌رو شده، می‌ترسد، حرف بزند که مبادا یارانه‌اش قطع شود. به زحمت راضی‌اش می‌کنم که از میزان درآمد خود بگوید: «من، نیروی خدماتی یک شرکت خصوصی هستم که ماهانه ۵۰۰هزار تومان دریافت می‌کنم. پیامکی هم دریافت نکرده‌ام!»

مرد نسبتا جوانی که کنار وی نشسته بعد از اینکه می‌فهمد، موضوع از چه قرار است، خودش را به میان گفت‌وگو می‌کشاند: «من تا چهار ماه پیش، ساکن تهران بودم اما به خاطر افزایش بی‌رویه اجاره‌بها مجبور شدم که یک خانه در شهرقدس، اجاره کنم. خودم که تا حالا خدا را شکر، پیامک دریافت نکرده‌ام اما پدرم که یک بازنشسته است و ماهانه ۵۰۰هزار تومان، حقوق بازنشستگی می‌گیرد، پیامک را دریافت کرده است؛ این درحالی است که او، هیچ درآمد دیگری ندارد و خواهر دانشگاهی دارم و مادری که دیالیزی است.» واگن خودم را عوض می‌کنم. چند دانشجوی خانم که روی پله نشسته‌اند، مخاطبان بعدی من هستند. یکی از آنها می‌گوید: همسایه ما با اینکه چند منزل در نقاط مختلف و علاوه برآن یک شرکت حمل و نقل دارد، پیامک را دریافت نکرده است؛ این موضوع واقعا برای خانواده ما که درآمد ما ماهانه کمتر از ۷۰۰هزار تومان است، خیلی تعجب‌آور است. همسایه ما به گفته خودشان ماهی چهار میلیون تومان، درآمد دارند که ما مطمئنیم که بیش از اینهاست. حالا این کدام خط‌کش عدالتی است که خانواده ما را با خانواده آنها در یک سطح قرار داده است. چگونه است که هم ما باید، یارانه بگیریم هم آنها؟ این هدفمندی یارانه‌هاست یا هدرمندی آن!؟» خانم میانسالی که در کنار آنها ایستاده است با گلایه می‌گوید: «شوهرم شوفر اتوبوس مردم است و با درآمدی ماهی ۵۰۰ هزارتومان، ما را متمکن، خطاب کرده‌اند. اگر شماره متعلق به سازمان هدفمندی یارانه‌ها نبود، قطعاً فکر می‌کردیم که یکی از آشناها، سربه سرمان می‌گذارد! آخر چگونه باید با وجود اجاره‌نشینی و این خرج‌های گران و تنها با ۵۰۰هزارتومان یک خانواده پنج نفره را سیر کرد؟»

دانشجوی دیگری می‌گوید: مادرم، سرپرست خانواده است و با حقوق ماهی ۴۰۰هزار تومان، پیامک انصراف را دریافت کرده است. حالا من که دانشجو هستم و بیشتر تمرکزم باید روی درس و مشق باشد، مجبورم دنبال کار باشم که حداقل هزینه رفت و آمدم به دانشگاه و کتاب‌ها را جور کنم. واقعا روی این را ندارم که بیش از این به مادرم، فشار بیاید.» روز بعد که به اطراف میدان آزادی می‌روم، مستقیم سراغ کارگرانی می‌روم که منتظر یک روزانه هستند. یکی از آنها که حسابی دستانش پینه بسته است، می‌گوید پیامک دریافت نکرده است اما مابه‌التفاوت ۲۸هزار تومانی هم به حسابش، ریخته نشده است. کارگر دیگری می‌گوید: «خانواده من در یکی از شهرهای جنوبی، زندگی می‌کنند، البته پیامک انصراف را دریافت کرده‌ایم. فکر کنم علت آن، این است که ۲۰میلیون پول در حساب بانک گذاشته‌ام و از سود آن، امرار معاش می‌کنیم. آخر همه می‌دانند که کارگران روزمزدی، هر روز سرکار نیستند، پس باید یک پولی داشته باشند که از گرسنگی نمیرند. دیگر باید با حذف یارانه‌ها و گرانی‌های ثانیه‌ای، خود را برای مردن، آماده کنم.»

خانم جوانی در مواجهه با سوال من، می‌گوید: «شوهر من، بیکار است و این من هستم که فقط کار می‌کنم، آن وقت به ما، پیام داده‌اند که بروید انصراف دهید. لابد پولداریم اما خودمان خبر نداریم.» یک مرد میانسال که حسابی از دریافت پیامک متعجب شده، می‌گوید: «در درجه اول باید بگویم که تفسیری از کیفیت تمکن مالی از سوی دولت، صورت نگرفته و معلوم نیست که چه کسی، متمکن به حساب می‌آید. کاش دولت، زحمت می‌کشید و دلایل تمکن مالی من و خانواده‌ام را در زیر همان پیام ذکر می‌کرد. شاید به خاطر هزینه پیام‌ها بوده است. من خودم معلم بینش و الهیات هستم. یارانه مثل سهم همه مردم از بیت‌المال است که باید به صورت مساوی بین همه تقسیم شود.

مگر امام علی(ع)، سهم همه مردم از جمله برادرش عقیل را از بیت‌المال یکسان پرداخت نمی‌کرد؟» همکار مرد میانسال که به صحبت‌های ما گوش می‌دهد به من می‌گوید: «من، اصلا ثبت‌نام نکردم اما برایم پیامک آمده است.»به سمت میدان تجریش حرکت می‌کنم. در بازار این منطقه با مرد میانسالی مواجه می‌شوم که در حال خرید میوه نوبرانه کیلویی ۴۵هزار تومان است. اول حاضر به مصاحبه نمی‌شود اما بعدش می‌گوید: «من هم پیامک را دریافت کرده‌ام، امای کاش دولت حق مرا به خودم می‌داد تا خودم تصمیم بگیرم یارانه‌ام را چه کار کنم.

من در طول این یک‌سال، مبلغ یارانه‌ام را به یک موسسه خیریه که از کارشان، مطمئن هستم، پرداخت می‌کردم اما حالا مطمئن نیستم که با حذف یارانه من، این مبلغ واقعا به دست اهلش برسد.» همراه این آقا در حالی که عینک دودی‌اش را از چشمانش بر می‌دارد، می‌گوید: بعضی‌ها فکر می‌کنند که می‌خواهند، ۱۰میلیون نفر را حذف کنند در حالی که ۱۰میلیون خانوار است که اگر بخواهیم به‌صورت میانگین، هر خانواده را چهار عضوی به حساب آوریم، آن وقت به عبارتی عدد اصلی می‌شود، ۴۰میلیون نفر! دولت در سال گذشته و در کمتر از چند ماه، ریال را در مقابل دلار به زانو درآورد و این سقوط ارزش پول ملی، دودش به چشم مردم رفت. حالا هم که یارانه را حذف می‌کنند، خدا به داد مردم برسد.

خبر

گوشت گوسفندی کیلویی ۲۵هزار تومان

■ **مهر:** مدیرعامل اتحادیه سراسری دامداران کشور از افزایش قیمت گوشت گوسفندی به ۲۵هزار تومان در شمال شهر تهران خبر داد و در عین حال گفت: قیمت گوشت قرمز از شب عید تاکنون شش تا هفت‌درصدگران شده است. سعید سلطانی‌سروستانی درخصوص دلیل گرانی گوشت قرمز در بازار اظهار داشت: همواره عده‌ای فرصت‌طلب از خلأهای موجود بین تولیدکننده و مصرف‌کننده سوءاستفاده می‌کنند و قیمت‌ها را به نفع خود بالا می‌برند. وی افزایش نرخ نهاده‌ها و نرخ ارز را از دیگر عوامل تاثیرگذار در گرانی گوشت قرمز توصیف کرد. مدیرعامل اتحادیه سراسری دامداران کشور در ادامه با اشاره به اینکه قیمت گوشت قرمز در پایتخت نسبت به جاهای دیگر کشور بسیار متفاوت است به طوری که نرخ عرضه گوشت قرمز در شمال شهر تهران ۱۰درصد با نرخ عرضه گوشت قرمز در جنوب کشور تفاوت دارد، گفت: در هیچ جای دنیا وضعیت افزایش قیمت‌ها به دلیل ثابت بودن عوامل تولید مانند ایران نیست. وی با بیان اینکه در حال حاضر قیمت هر کیلوگرم گوسفند زنده در حدود هشت‌هزارتومان، قیمت هر کیلوگرم گوساله زنده در حدود ۵۸۰۰ تومان و قیمت هر کیلوگرم گاو ماده در حدود ۳۷۰۰ تومان است، گفت: براین اساس، دامداران هر کیلوگرم گوشت قرمز (گوسفند) را در حدود ۱۶هزار تومان و هر کیلوگرم گوشت قرمز (گوساله) را در حدود ۱۲ هزار تومان می‌فروشند. سلطانی تصریح کرد: قیمت هر کیلوگرم گوشت قرمز (گوسفند) در بازار نباید از ۱۸هزار تومان و قیمت هر کیلوگرم گوشت قرمز (گوساله) نباید از ۱۴هزار تومان در بازار بیشتر باشد در حالی که مشاهده می‌کنیم متاسفانه قیمت گوشت قرمز (گوسفند) در شمال شهر تهران به ۲۵هزار تومان هم رسیده است. مدیرعامل اتحادیه سراسری دامداران کشور درخصوص متوسط میزان گرانی گوشت از اواخر سال گذشته تاکنون نیز گفت: قیمت گوشت قرمز از شب عید تاکنون شش تا هفت‌درصدگران شده است. وی مهم‌ترین عامل در این رابطه را عدم نظارت دولت عنوان کرد و افزود: در گذشته دولت بر قیمت‌ها نظارت داشت و از رشد بی‌رویه قیمت‌ها جلوگیری می‌کرد اما در حال حاضر به بهانه واگذاری وظایف به بخش خصوصی بر قیمت‌ها نظارت نمی‌کند. سلطانی با بیان اینکه شرایط هم‌اکنون به‌گونه‌ای است که حتی همه امور به بخش خصوصی واگذار نشده است، گفت: بارها اعلام کرده‌ایم که حاضریم این مسوولیت را برعهده بگیریم اما به شرط اینکه برای همه موارد از جمله «تنظیم بازار داخلی، واردات و صادرات» خودمان برنامه‌ریزی کنیم.

تنها مسیر حمایت از کار و سرمایه

ادامه از صفحه اول

اما بخش دوم موضوع یعنی نحوه بازتوزیع درآمد حاصل از هدفمندی که توسط مراجع بالادست سیاست‌گذاری نشد و مکانیزم آن به دولت محول شد حالا گریبان مملکت را رها نمی‌کند. کار به جایی رسیده که رییس مجلس برای آن از رهبری استمداد طلبیده و نسبت به ادامه تحرکات دولت در این حوزه هشدار داده است. این تجربه ثابت می‌کند که برای به فرجام رسیدن آرمان حمایت از تولید ایرانی راهی جز تدقیق موضوع و مطالبه گام‌های مشخص از دولت نیست. انتظار نظریه‌پردازی از دولت دهم نه ممکن است و نه مطلوب. ممکن نیست چون اساسا دولت به‌دنبال مبانی تئوریک برای اعمال خود نیست. رییس دولت، اقتصاد را به صورت توده درهم‌تنیده چند مساله می‌بیند که باید با شکافتن آن به پروژه‌های خرد، هر کدام را مجزا به پیش برد. بارها از احمدی‌نژاد شنیده‌اید که مثلا امسال مشکل مسکن را حل می‌کنیم و سال بعد بیکاری. همین هفته پیش هم اعلام کرد سال جدید تمرکز روی کشاورزی است و در این بخش تحولات مهمی رخ خواهد داد. یعنی خود را با چند پروژه روبه‌رو می‌داند که مثل فازهای مختلف یک طرح عمرانی یکی یکی اجرا شده و پشت سر گذاشته می‌شوند. به اعتبار همین نگاه مهندسی، دولت از جهت نظریه اقتصادی به سال‌های بعد از انقلاب رسیده است. چه بسا همین موضوع سبب شده تا علاوه بر ابلاغ سیاست‌های کلی مصوب مجمع تشخیص مصلحت از سوی مقام‌معظم‌رهبری، تدوین الگویی برای پیشرفت هم مورد توجه ایشان قرار گیرد. مطالبه برنامه برای تحقق حمایت از تولید-و عوامل آن-از دولت، مطلوب هم نیست. چرا که خروجی کابینه در زمینه یارانه مستقیم و برنامه پنجم و مهار تورم و مدیریت بازار ارز آنچنان عیان و بی‌نیاز به تفسیر جلوی چشم قرار دارد که سپردن طراحی سیاست اقتصادی دیگری به دولت را منتفی می‌سازد. دولتی که در روزهای استقرار و حمایت دیگر ارکان حاکمیت هم توفیقی در بهبود شاخص‌های اقتصاد کلان نداشته حالا در سال آخر و با این حجم گرفتاری‌های سیاسی و قضایی و پارلمانی، همین که سیاست‌های ابلاغی را به صحت اجرا کند جای شکر خواهد داشت. پس باید الزامات حمایت از سرمایه و نیروی کار ایرانی که در مورد آن بین بیشتر اقتصاددانان کشور توافق وجود دارد و با تمی مشترک در سیاست‌های کلی برنامه پنجم، اصل ۴۴ و چشم‌انداز تکرار شده، در قالب سندی فرادست از دولت مطالبه شود. ائتلاف کانون‌های فکر مثل اتاق بازرگانی، مرکز پژوهش‌ها و مرکز مطالعات استراتژیک مجمع برای تدوین این سند و مطالبه اجرای برنامه‌های مشخص از دولت تنها مسیر بهره‌برداری از فرصت امسال است.